

**STICHTING
DOMINIQUE ROEMENIË**

S D R

NIEUWSBRIEF 1

april 2007

Malden, 3 april 2007

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,
Allereerst wil ik u een Zalig Pasen wensen en een mooie lenteperiode die hier, maar ook in Roemenië, al is begonnen met temperaturen tot 19 graden. De winter is heel geleidelijk verlopen, er waren wel koude periodes maar de strenge winter van vorig jaar is uitgebleven. In februari heb ik een kort bezoek afgelegd. De eerste dagen waren tot 11 graden en de laatste drie dagen waren min 10 graden, dus de temperatuur schommelde wel heel erg, waardoor meer griep kon ontstaan en waren de mensen, die ik gesproken heb, niet geheel fit.

Ik wil u danken voor uw hulp die steeds weer als heel hartelijk en dankbaar wordt ontvangen. De arme mensen hebben geen goed vooruitzicht nu alles volgens de nieuwe EU-normen moet worden uitgevoerd. Het begint in het klein, de tarieven voor bus, trein en taxi's zijn verhoogd (soms was de taxi goedkoper dan de bus of tram).

Ik heb al eerder gezegd dat ik nu samenwerk met de stichting All for them uit Veenendaal en we hebben een Roemeense stichting opgericht met ook Roemenen. Deze stichting richt zich ook voornamelijk op hulp aan kansarme kinderen. En het plan is nog steeds een Hospice te bouwen voor kinderen met kanker die in hun laatste fase van hun leven zijn. Daar het Kinderziekenhuis Sancta Maria veel zieke kinderen heeft, kunnen ook andere kinderen en hun ouders er gebruik van maken. Maar de procedure is heel ingewikkeld.
Grotendeels komt dit doordat de grond geen eigendom meer is van de Provincie. Er is een recht dat alle grond, die vóór de tijd van Ceausescu is afgenomen door de Staat, ook aan de rechtmatige eigenaar moet worden teruggegeven of er moet vervangend terrein worden aangeboden. Dit heeft een zeker risico meegebracht voor alle projecten in Roemenië, zelfs Koning Mihai eist zijn kastelen en grond weer op tot grote ergernis van vele Roemenen.

Wij hadden in de vorige nieuwsbrief uw hulp gevraagd. Van de hierop binnengekomen giften konden we hout, voedselpakketten, school- en bouwmaterialen kopen en kledingpakketten aan de kinderen geven. Het was fijn om doorgeefluik te zijn van zoveel goederen die ik ook met een andere vracht kon meegeven. We kregen gebreide truien, mutsen, aangeklede poppen uit Friesland en van de Zusters uit Alverna, kinderkleding uit Raalte en van familieleden en vrienden van de H. Landstichting. Van een Quiltgroep uit Nuenen 90 quiltdeken voor de kinderbedden van SF Andrei.
En in 2007 gaan voor de kinderen ook weer quilts mee naar het kinderkuis Galata in Iasi, er zijn onderlaketjes gemaakt voor de bedden van Sf Andrei en broekjes en truien gebreid door een werkgroep uit Nuenen.
Ook hebben de vrijwilligers weer flink gebreide truien, mutsen, shawls, sokken en speelgoed en leermiddelen, maar ook dekens en lakens geschenkt (Harkema, Raalte, Alkmaar, Nuenen, Alverna en Nijmegen, H.Landstichting).

Penningmeester, tevens postadres:

Pierre van der Meer, De Wieken 46,
6581 DG Malden. Tel. 024-3581612,

E-mail: sdr@hetnet.nl

Banknr 13.16.44.769 t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden

Antoinette Smits

Bulevardul (BLD) Socola 6,

Bl D1, Sc A, Et2, Ap 11, Iasi, cod.700194

Jud.Iasi, Romania; Tel. 00-40-232-212-025

Mobiel : 00-40-745-317-468

E-mail Roemenië: antsmits@hotmail.com

E-mail : antoinettesmits@gmail.com

Dahliastraat 26

6581 XL Malden, tel. 024-3581587; mobiel: 06-26126119

Een korte terugblik op het afgelopen jaar, waarin we vele gezinnen hebben kunnen helpen:

Gabriela en haar kinderen wonen nu in een flat i.p.v. onder een brug in een krot. De problemen zijn grotendeels voorbij, maar haar man is opgenomen voor open TBC en zal niet meer thuis kunnen wonen, zijn situatie is niet goed. Het is voor Gabriela misschien de enige manier om weer een normaal leven te kunnen leiden. De kinderen gaan naar school, zij gaat misschien weer werken als de sociale dienst haar weer wil helpen nu ze een vaste woonplaats heeft. Toch ben ik zelf wel huiverig, ze heeft ook bij haar zus ingewoond en nu woont ze weer bij een gezin in maar dat is de enige manier om goedkoop te kunnen wonen. Wij konden helpen met schoolmaterialen en kleding en extra voedsel.

Bij **Anisoara** en haar kinderen (die plotseling geconfronteerd werd met de eenzijdige verlamming van haar man Vasile) is nu een nieuwe situatie ontstaan. Met hulp kan Vasile enkele stappen lopen. Hij wil wel, maar het kost hem veel moeite. Het is nog steeds een moeilijk proces voor iedereen maar de kosten voor medicijnen zijn zo erbarmelijk hoog, dat het moeilijk is om dit zonder hulp te betalen.

Voor **Madalina** hebben Reinilde en haar achterban (Friezen) al enkele jaren de hulp aan deze studente gegarandeerd en hopen we dat ze dit jaar haar propedeuse kan halen en ze hoopt met behulp van hen verder te kunnen studeren. Haar ouders zijn gescheiden, haar moeder heeft geen inkomen en haar vader betaalt niet. Ze is echt afhankelijk van giften.

Daniela (die nog steeds op straat leeft en her en der af en toe slaapt en nu al haar tweede kind heeft) wil met haar kinderen naar het buitenland. Ik weet niet zeker of het haar lukt een paspoort te krijgen, maar ze beweert dat ze dit krijgt. Ik hoop dat ze goed voor haar kinderen kan zorgen nu ze denkt naar haar zus te gaan in Italië. Ze heeft in Iasi geen mogelijkheden. We hebben haar ook steeds geholpen, soms vanuit een hoop op een huis met haar vriend. Toch is dat geen goede plaats voor haar en haar kinderen.

Bij **Ion Panta** hebben we zijn kamer geheel opgeknapt, het dak gerepareerd, een nieuwe bed gekocht met alles wat nodig was. Ook hout voor de winter. Ion is gedeeltelijk verlamd en is geheel afhankelijk van zijn vrouw. Zijn schoondochter is na het overlijden van haar jonge baby in het buitenland en is op zoek naar geld om hun huis af te bouwen. Haar dochttertje dat bij Oma en Opa is achtergebleven mist haar moeder en haar overleden broertje en kan met de poppen, die ze heeft gekregen, haar verdriet in het spel duidelijk aangeven.

Bij de familie **Manole** op het veld is de situatie nog steeds hetzelfde: hij heeft hij nog steeds geen vast werk. De kinderen groeien en we helpen met voeding, schoolmaterialen en kleding. Maar ook met hout voor de kachel .

Bij de **Fam Balan en Briu** is de uithuiszetting een feit geworden en de Familie Briu is naar een ander dorp gegaan, naar de ouders van de vader. Voor de Familie Balan is weer een oud krot gevonden die we gedeeltelijk hebben opgeknapt omdat zij daar ook weer illegaal wonen. Nu wachten we op een woning, want **Iliana** heeft nu een (hopelijk vaste) baan als hulp

in een restaurant. We hebben voor hen ook speciale hulp gekregen om hen door de winter heen te helpen met dekens, voeding en medicijnen (ZZG en achterban).

Ook andere gezinnen hebben we kunnen helpen in Popesti en we hebben voedsel gegeven en weer materialen gekocht om hun huis te repareren. Voor **Mariana** was het een moeilijk jaar: de kinderen worden groter en de oudere jeugd trekt weg naar het buitenland. De kinderen worden bij Oma achtergelaten en zelf geven ze geen enkel teken van leven meer om hun moeder te helpen. Het leven in het buitenland is vaak ook niet rooskleurig voor de Roemenen. Zij zijn vaak illegaal aan het werk en worden onderbetaald. Ook het avontuur trekt hen en ze hopen op een beter bestaan.

Oma Eliza geeft nog steeds aan dat ze snel dood gaat en hoopt haar kleinkinderen nog te kunnen begeleiden, maar het is zeer zwaar voor haar. We helpen haar met middelen. Gelukkig heeft ze een hele grote, goed verzorgde groentetuin.

De laatste jaren is een van mijn grote taken intermediair te zijn voor kinderen met een handicap die wonen in instituten of dagverblijven. We hebben ZZG Nuenen weer bereid gevonden om voor **Sf Andrei** de 2 klasjes voor kinderen met autisme te realiseren. Het was een mooi project, dat een vervolg heeft in 2007. In mei komen 2 deskundigen uit Duizel een workshop houden over autisme en hopen zij een groot aantal medewerkers en deskundigen bij te scholen.

Voor het dagverblijf **Renasterea Sperantei** hebben we van Stichting Bisschop Bekkers weer hulp gekregen om vele goederen en didactische middelen te kunnen kopen. Ook wordt het buitenterrein aangepast, zodat de jongeren ook in de zomer buiten kunnen verblijven.

Voor **Casa Speranta** hebben we de vloeren, het plafond en de vloeren kunnen betegelen met een gift uit Schiedam. Helaas zal ik in 2007 Doina Asachi niet meer kunnen helpen omdat we al heel veel voor dit dagverblijf hebben gerealiseerd en we nieuwe aanvragen willen honoreren.

Een gehele nieuwe vraag kwam eind 2006 ineens op ons af. In verband met de nieuwe Europese regels moeten ook alle werkers in de gezondheidszorg een officiële scholing krijgen. Nu was er in 2005 een nieuwe opleiding gestart, die voor sociaal assistente. De studenten zouden gesponsord worden maar ook zouden ze zelf als het kon hun studie betalen. De studenten kwamen van verschillende instituten van Sf Andrei, van Galata etc. Helaas konden toch vooral de oudere vrouwen die een gezin hadden en al heel lang in de gezondheid werken de studie niet betalen en hebben we enkele vrienden en ZZG gevraagd hen te helpen. Zij zijn hen bijzonder dankbaar omdat dan hun 2^e studiejaar gegarandeerd is. Het zijn goede studenten uit verschillende huizen. Ook voor 2007 vragen we daarvoor weer sponsors. De studiekosten zijn 250 euro per jaar, terwijl hun maandinkomen niet hoger is dan 125 euro en dan is het voor hen onmogelijk om van hun inkomen ook de studie te betalen. De school heeft ook nog geen leermiddelen om de studenten te instrueren.

Een nieuwe vraag kwam ook van een tehuis voor jongeren met een verstandelijke beperking in Iasi **Galata** die wel een gerenoveerd gebouw hebben gekregen maar geen faciliteiten voor het buitenterrein. Ook zijn er geen ruimtes voor therapie en recreatie. We hebben enkele vragen ingediend m.b.t. een snoezelruimte, een ruimte waar men ervaringen kan opdoen met licht, geluid etc om te relaxen. We vragen reparatie van een gebouw en ik hoop dat we dit kunnen realiseren.

Er werd me gevraagd om toe te zien op de activiteiten in het Nederlandse Pannenkoekhuis in Iasi. Aad Koornneef, de eigenaar, wil dit graag realiseren om ook geld beschikbaar te stellen voor de arme kinderen zoals het project van het Hospice, maar de omstandigheden zijn veranderd. De nieuwe regels zijn zo strikt ingevoerd dat ook de restaurants het moeilijk hebben, ook door het rookverbod. Er moet heel veel geïnvesteerd worden om aan de eisen te kunnen voldoen.

Ook moeten de mensen op het platteland voldoen aan eisen die ze soms niet kunnen halen. Zoals in winkeltjes betegelde vloeren en muren, stromend water terwijl men nog putten heeft waar men water uit kan halen.

De varkens etc mogen niet meer thuis geslacht worden. Ze moeten naar een slachthuis dat betaald moet worden en melk en groenten mogen niet meer worden verkocht zonder eerst gekeurd te zijn.

Ook hebben vele mensen te kampen met te weinig geld in hun beurs omdat de salarissen nog laag zijn, ondanks de belofte dat deze verhoogd zouden worden. De belastingen worden ingevoerd maar ik hoorde zelfs dat men belasting moet gaan betalen over het aantal liter regenwater dat per m2 uit de lucht valt op jouw terrein. Hoe groter je terrein, hoe meer belasting. Naast de voor ons zo bekende honden-, huizen- en andere belastingen komen nu ook de verplichte verzekeringen erbij voor huizen, inboedel, brand etc.

Wat de afgelopen winter is meegevallen, de winter was zo wisselend dat het leek of er geen winter was geweest. Toch is dit ook een probleem: het water in de putten en het grondwater is ver weggezakt en men kampt dan snel met tekort. De rekeningen van gas zouden lager kunnen zijn, maar de mensen die een eigen centrale verwarming hebben moesten meer betalen omdat het gas niet meer uit Rusland kwam maar van elders moest worden gehaald. De meeste huizen hebben wel een Blokcentrale maar op iedere verwarming staat nu een meter zodat je alleen moet betalen wat je verbruikt en dat is al veel gunstiger voor het gas maar ook voor je beurs.

Op 11 april vertrek ik weer naar Iasi en hoop daar weer met nieuwe energie de hulp te kunnen bieden die gevraagd is en om intermediair te zijn voor velen. Hopelijk blijft U ons steunen zodat we ons werk samen kunnen voortzetten.

De eerste activiteit in **april** is een contact met de Pannenkoekbakker uit Nederland die de Roemenen pannenkoeken kan leren bakken in hun restaurant. Ria en Ben Theissen van Stichting Har gaan hun eigen projecten verder uitvoeren en nemen wat dozen voor mij mee naar Fundu Moldovei waar ik deze dan weer kan ophalen.

In **mei** wordt de workshop gehouden over autisme en kunnen we misschien enkele kleine projecten van Galata en Renasterea Sperantei starten.

Er is een vracht gepland van een Belgische broeder, hij zou ook dozen van ons meenemen die we hebben ingepakt met de goederen die ik heb gekregen van de verschillende vrienden.

Hoogstwaarschijnlijk zouden de jongeren uit Scheveningen in **augustus** komen helpen om gebouwen te repareren maar de voorbereiding moet nog beginnen.

In augustus worden vele vakanties gepland en in september zullen de schoolmaterialen weer worden aangeschaft en dan volgt de voorbereiding weer voor de komende winter.

Wij bedanken U nogmaals voor uw financiële bijdragen die we al mochten ontvangen en wij hopen dat we in 2007 weer op u mogen rekenen.

Kent U ook andere mensen die ons willen helpen, stuur ons dan het postadres of e-mailadres en we zenden ook hen de nieuwsbrief toe.

Antoinette Smits, Loes Derks, Pierre van der Meer.